

любовъта си, човѣкъ започва да оstarява. За стария всичко се обезсмисля. Пазете свещено любовъта си, приближавайте се къмъ нея съ свещенъ трепетъ, да не я изгубите. Когато човѣкъ се приближава къмъ любовъта, къмънейния свещенъ огънъ, трѣбва да събуе обущата си и босъ да влѣзе въ него. Не може ли да влѣзе босъ въ огъня на любовъта, той изгубва радостъта и младостъта си, и страданието върви следъ него.

Като се натъкватъ на страдания, хората се запитватъ, какво да правятъ, за да се освободятъ отъ тѣхъ. Само онзи може да се освободи отъ страданията, който знае причинитѣ, които ги произвеждатъ, и може да се справи съ тѣхъ. Три причини сѫществуватъ за страданията на човѣка: една отъ причинитѣ се крие въ самия човѣкъ, втората — въ окръжаващитѣ, а третата — въ живата, разумна природа. Следователно, човѣкъ може да се освободи отъ страданията, когато се справи съ себе си, съ окръжаващитѣ и съ природата.

И тѣй, за да се справи разумно съ страданията си, човѣкъ трѣбва да постави всѣка свещена мисъль въ ума си, всѣко свещено чувство въ сърдцето си и всѣка свещена постъпка въ волята си и да чака времето за тѣхното реализиране. Умътъ, сърдцето и волята сѫ складове за възвишени, красиви нѣща, а не за отрицателни мисли, чувства и постъпки, които понижаватъ уровена на човѣшкия животъ. За предпочтане е човѣкъ да пие